

ਦ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਖੇਸਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ੍ਰੀ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਨਿਗਰਾਨ, ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੁਲੰਦੂਰ

ਆਦਿ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 187

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXI) ਸੈਕਸ਼ਨ 26—
ਸਮੀਖਿਆ—ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ, ਕੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ।-----

1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 30(5) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ^{15ਵੇਂ} ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਗਰਾਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਜੈਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਬਨਾਮ ਦਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨ-ਕਮ-ਟੈਕਸ (1), ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ, ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਵਿਨਾਇਕ ਚਫਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਵਾਲਟਨ, ਇਨ ਰੀ ਲੇਵੀ (3), ਈਸਟ ਐਂਡ ਡਵੈਲਿੰਗਜ਼ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਿਨਸਬਰੀ ਬੋਰੋ ਕੌਂਸਲ (4), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੰਡਿਟਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੇਐਸ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ।

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ

2

3

ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਟੋਡੀਅਨ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ।

- (1) ILR 1955 ਪੰਜਾਬ 758
- (2) 1953 SCR 773
- (3) 17 ਚ. ਡੀ. 746 'ਤੇ ਪੀ. 756
- (4) 1952 ਏਸੀ 109

Shri Janki
Parshad
v.
The Custodian.
Evacuee
Property,
Jullundur,
etc.

Kaour. J.

ਇਹ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਐਡਮਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ XXXI ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। .

ਤਿੰਨ ਧਿਰਾਂ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸਹਾਏ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆ ਅਤੇ ਦੇ ਭਰਾ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਖੂਬ ਰਾਮ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 23 ਜਨਵਰੀ, 1946 ਤੋਂ ਰਿਵਾੜੀ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਜੋਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ। ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸਹਾਏ, ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਅਤੇ 11 ਜੂਨ, 1947 ਨੂੰ, ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰਕੂ ਗੜਬੜ ਕਾਰਨ ਸਿਨੇਮਾ ਕਾਰੋਬਾਰ 4 ਦਸੰਬਰ, 1947 ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ।

18 ਮਾਰਚ, 1949 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਰਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਸਹਾਏ ਦੇ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਖੂਬ ਰਾਮ, ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। 30 ਮਾਰਚ, 1948 ਨੂੰ, ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੇ 1947 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 5-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ 25 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (4-ਏ) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ

ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਇੱਕ ਜਗਨ ਨਾਥ ਸਪਰਾ ਨੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ 22 ਅਗਸਤ, 1951 ਦੀ ਹੈ। ਜਾਨਕੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੇਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਿਉਂ? ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ 10 ਸਤੰਬਰ 1952 ਨੂੰ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

Shri Janki
Parshad
v.

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਡ- ਦਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ, ਡਾਇਸਨਲ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਈਵਾ-ਜੁਲੰਦੂਰ, cuee ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ JIM ^{ਸੈਕਸ਼ਨ 26} ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਆਦਿ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(4-ਏ) ਅਧੀਨ।

1947 ਦੇ XIV, ਨਿਗਰਾਨ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਕੋਲ ਕਿਸੇ As ^{Kapur, J.} ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ।.....

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਲਈ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ

28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ। 1947 ਦਾ ਐਕਟ XIV, 1949 ਦੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਹੇਠ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- “ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਇਵੈਕੂਈਜ਼ (ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ) ਐਕਟ, 1947 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਲ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

"

ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੁਆਰਾ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) 1947 ਦੇ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 7(4-A) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ-

“ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

Shri Janki
Parshad
v.
The Custodian,
Evacuee
Property,
Jullundur,
etc.

Kapur, J.

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ, ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗੇ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। c<

ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ: * * *

ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਨੇ ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ-

"ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਪਰ ਡਿਪਟੀ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਨਿਗਰਾਨ ਨਹੀਂ, ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਜੇਕਰ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ 1947 ਦੇ ਐਕਟ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ 7(4-A) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 30(ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1949 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ 4) ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਵਧੀਕ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 30(4) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1949 ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 28 ਫਰਵਰੀ, 19²¹ 9 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ "ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਉਸ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਤੇਲੂ ਰਾਮ ਜੈਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵਿੱਚ "ਡੀਮਡ ਟੂ ਬੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ,

(1), ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ., ਅਤੇ ਮੈਂ 29 ਸਤੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਬੰਬੇ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਪਾਂਡੁਰੰਗ ਵਿਨਾਇਕ ਚਫਾਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ

Shri Janki
Parshad
v.
The Custodian,
Evacuee
Property,
Jullundur,
etc.

shall be deemed to have been done, -----
which in fact and truth was not done, ^{Kapur J.}

ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਪੰਨੇ 'ਤੇ 778 ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ- "ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ

ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਗਲਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਗਲਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਐਕਸ ਪਾਰਟ ਵਾਲਟਨ: ਇਨ ਰੀ ਲੇਵੀ (3) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਜੇਮਜ਼ ਦੇਖੋ।"

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਈਸਟ ਐਂਡ ਡਵੈਲ ਲਿੰਗਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਫਿਨਸਬਰੀ ਬੋਰੋ ਕਾਉਂਸਿਲ (4) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਐਸਕੁਇਥ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਸ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 1939 ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਟੱਲ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਅਤਿੱਕਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

- (1) ILR 1955 ਪੰਜਾਬ 758
- (2) 1953 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 773
- (3) 17 ਚ. ਡੀ. 746 'ਤੇ ਪੀ. 756
- (4) 1952 ਏਸੀ 109

SK ⁹¹ ? ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 28 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੂਆਈਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

¹⁹⁴⁹ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮੀਖਿਆ ਜੁਲੰਦੂਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਉਪਧਾਰਾ ਅਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਵੇਗੀ 'ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦਾ " (5)।

1949 ਦੇ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ, 1949 ਦੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਨਵੇਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੇਖੋ। ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 55 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 40(2) ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 30(4) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸਨੂੰ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਧਾਰਾ 55(3) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 26(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਕਟੋਡੀਅਨ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਡਿਪਟੀ ਕਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼।

ਇਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ XXXI ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) 1949 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 55(3) ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸੀ। 1950 ਦੇ ਐਕਟ LXVI ਦੇ 2, ਸੈਕਸ਼ਨ 58 ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ-

ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1949 (1949 ਦਾ XXVII), ਜਾਂ ਹੇਦਰਾਬਾਦ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (ਹੇਦਰਾਬਾਦ ਨੰਬਰ XII) ਦੇ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨਾ

1359-F) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੋਰ ਸਪੋਂਡਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ , ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਆਰਡੀਨੈਂਸ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ। ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "

ਇਸ ਲਈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੀ ਧਾਰਾ 55(3) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 58(3) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਆਰਡੀਨੈਂਸ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 30(5) ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਟੇਡੀਅਨ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ 8 ਫਰਵਰੀ 1949 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਕੇਸ

ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਨਰ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

Shri Janki
Parshad
v.
The Custodian,
Evacuee
Property,
Jullundur,
etc..

Kapur, J.

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Deepak Kataria, Translator.

Khosla. J.